

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante EC & ED

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

sepulcri. Martia. item trifillabū ptulit: cum ait Mausoli faxis pyramidūq; leges. vbi Tortellius legit mausolei cū e ante o. Maesolus cum æ diphthongo: fluui⁹ est Indig: teste Ptole.

M ante EA & ER

Mæander cū æ diph. & mæandrus in recto declinari pōt: neq; a meo meas descēdit: vt cū Cathol. Vgutio sōnauit: fluui⁹ est Phrygiē dicente Oui. li. Meta. ix. Nō secus ac liqdis Phrygi⁹ mæander in vndis. Mæander itē genus est pīcturę. Scribit Marcellus: qđ Fest⁹ neu. gñe mæandrū vocat: cū ait. Mæandrū gen⁹ pīcture dīctū a silitudine flexus amnis: qđ mæandrus appellat. Vir. li. eneid. i. Quā pīma circū: purpura mæandro duplici meliboea cucurrit. Mæandrus itē a Ptole. mons qđam Indigē ponitur Mæandrū. Regre in dīctōne mæander.

Mæandrus. Require ibidem.

M ante EC & ED

Mechanicus cū e absq; diph. & ch aspirato īfeda: & cexili in vltima syll. scribit. neq; a mœchor mœcharis descēdit: vt cū Catho. Vgutio sōnauit: sed a μηχαν quod apud nos inuentionē indicat: dici potest vilis artifex Medea pprīū fuit mulieris nomē: & pducit mediam syl. Horat. in arte poeti. Ne pueros corā populo medea trucidet. Media puincia ē asie: a qđ medi et medici appellati sūt. inde medica qđ dā herba cognōiata est: & vbiq; me syllaba pducit. Medicus autē et medica. & med⁹. ca. cū: a medeor: me syl. corripit. Hora. Qđ medicorū est promittit medicis: tractat fabrilia fabri. Oui. de remedio. Carminis & medicæ Phœbi repertor opis.

Medeor dīō: actō: grō: a p̄positi iūgi p̄t. Teren. in Phor. Quas cū res aduersę sint min⁹ mederi possis. Hiero. in Hieremia Trenoq; ca. ij. Magna est velut mare cōtritiō tua: qđ medebit tui.

Media. Require in dīctōne medea.

Medi. Require ibidem.

Medica herba. Require ibidem.

Medici populi. Require ibidem

Medico. Require in dīctōne medicor

Medicor deponens est verbū: & tā actū qđ dīn regere pōt: teste Ser. sup li. vij. eneī. Virgi. Sed nō dardanię medicari cuspidis iētū eualuit. Idē geor. ij. Et olentia medi. Ora fouēt illo: & senibus medicant anhelis. Cōperitur etiā medicocas actiū: vt est apud Vir. geor. i. Semia vidi egdem multos medicare serētes. Mendico autē dī syllabā pducit. Iuue. saty. iij. Et eiectis mēdicat silua camenis. Idē satyra. vi. Arcanā Iudgā tremēs mendicat in aurem.

Medicus medica medicū. Reg. in dīc. medea.

Medito. Regre in dīctōne meditor

Meditor de po. est verbū. qđ tū Prisci. tradit esse

cōe. Vñ etiā passiuū ptulit Terē. cum dixit in Phormione. Medicata sunt mihi oīa mea incōmoda. Psalmographus. Anni tui sicut aranea meditantur. Cōperit tñ & medito: ras. & (vt putat Plini⁹ referēte Diomede) meditare ē secū cogitare. meditari vero voce dicere. Proprie tñ Meditari significat exercere. Vnde versu secundo Bucol. Vir. ait. Siluestrē tenui: musam meditaris auena. id est exerce.

Meditullū cū duplicato lab ea quę est tellus dīctum est quasi meditelū: vt auctor est Pōpei⁹. neq; a tollo tollis descēdit: vt Vgu. sōnauit.

M ante EG

Megara regio. Require in dīctōne megaris.

Megarīs regio est in Achaia. Megara hui⁹ megarē: oppidū est megaridis: testib; Ptole. & Pōponio. quo etiā noīe filia Creonīs vocata ē. de qua Mar. Tu megarā credis nō habuisse nates Est & eiusdem noīs megarā: oppidū in Sicilia: quod tñ neu. gñe: pīali tñ nume. declinat: teste Ser. sup li. x. eneī. qđ etiā meura a nōnullis dicit: vt Ptole. scribit. sed & sing. nu. cōperitur fœ. gñis. Syll⁹ li. xij. Nec maior megarā. Megarā cū æ diph. in media syl. vna est ex tribus infernalib; furijs. & pducit mediā syl. Claudia nus de laudib; Stilonis. improba mox surgit tristi de sede megarā. Vir. li. eneī. xij. qđ et tartarē nox intēpēta megarā. Luca. li. i. Horruit alcides viso iā dīte megarā. Alia furia vocatē alecto. alia Tisiphone: quas tres vno versu Orpheus cōprehendit dicēs in argonautico: ΤΙΣ ΦΟΒΗΤΕ ΚΑΙ ΑΛΚΤΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΙΣ ΜΕΓΑΙΩ.

M ante EL

Mel huius mellis cū duplicato l in obliq; scribit Melos vnico l neu. gñis indeclinabile est. Sunt tñ qđ melus hui⁹ meli secūda decli. declinat: sicut & Chaos indeclinabile. & chaus hui⁹ chai secūdi ordi: teste Prisci. dici pōt dulcis modulatio: quę p̄cipue cantū volūt esse pastoralē: vt dixit Acron sup li. iij. carmi. Horatij. Melos itē eadē litteratura scēmi. gñis: insula qđam est Cretæ adiacēs: & eiusdē noīs vrbs in ea teste Ptolem. Melas cū vnico l sequēte a: mons est Homerī rog: in foelici arabia teste Ptole. Melas item eadē litteratura: fluui⁹ est mygdoniē: dicēte Oui. li. meta. ij. mygdoniusq; melas. Alius eodē nomine fluuius est in Sicilia. de quo Oui. Fastorū iij. Sacratūq; melā pascua læta boum. Rursū alius est eiusdē noīs in Cilicia: teste Plinio. li. v. Alius melas est fluui⁹ in Thracia: teste eodem Pli. li. p̄fato. Alius in Bocetia: teste Her. li. historiæ. vij. melan cū vnico l nigrū fcan meles cū vnico l sequēte e: fluui⁹ est ppe Smyrnā: teste in collectaneis Solino: cui⁹ meminit Statius li. Siluar. iij. dicēs. Smyrna tibi gētile folū: potulq; verēdo: Fonte meles. & facit in grō melis

L ij